

Publicerad 2008-08-11 20:00 av Eva Langrath

Foto: Eva Langrath

Sommar

Efter en iskall vinter med kyla i själen.

Kom en vår med
ett sakta uppvaknande.

Min själ blev försonad.

Min ångest försvann.

Jag lade mitt
liv i Guds hand.

Förvissad om att
kärlekens väg är
den rätta.

Och att ingen kan
styra dess väg.

En förhoppning
tändes om att
våga igen.

Kanske få möta
kärlek som
blommande sommaräng.

Men då måste jag våga
språnget.

Hoppa utan garantier.

Ta emot det som livet
vill bjuda.

Likt sommarens blommor
som slår ut i full blom.

Kanske för att slås
sönder av slagregn nästa dag.

Jag vågade.

Hoppade utan skyddsnät.

Fann kärlek som var
både som en brusande bäck
och som en viskande sommaräng.

Slog ut i blom.

Lycka och glädje.

För en kort sekund.

Följt av bitterljuv
sorg och smärta.

Du kom in i mitt
liv för att jag skulle
våga språnget.

Två irrbloss möttes
för att trösta och glädja
varandra en tid.

För att sedan
vandra vidare
på livets färd.

Jag är kvar i sommaren
trots att kärleken inte
tog den väg jag tänkt.

Jag kan fortfarande
se skönheten, känna
friden.

Nyfiket vakna till

vad livet vill bjuda.

Vila i Guds kärlek

Ett stort steg
har jag tagit
på väg tillbaka
till livet.

Hoppas att jag
kan fortsätta vila i nuet.

Att nästa vinter
inte behöver betyda
kyla i själen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eva Langrath med Poeter.se id #24299 innehar upphovsrätten